SINDICATULUI ANGAJAȚILOR DIN APARATUL DE LUCRU AL GUVERNULUI
Spl. Unirii nr. 9, bl. 9, sc. A, et. 6, ap. 41
Popești-Leordeni, 077160, ILFOV
C.I.F.: 47761849
0722.804.299, sindicatul.saalg@gmail.com

Către:

Camera Deputaților
În atenția domnului **Sorin-Mihai GRINDEANU**, președinte
Senatul României
În atenția domnului **Mircea ABRUDEAN**, președinte

Ref.: Declanșarea procedurii parlamentare de cerere a urmăririi penale, în temeiul art. 109 alin. (2) din Constituția României și al art. 12-15 din Legea nr. 115/1999, republicată, privind responsabilitatea ministerială, cu modificările și completările ulterioare, față de domnul Ilie-Gavril BOLOJAN, prim-ministru, și domnul CSEKE Attila-Zoltán, ministrul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, pentru fapte săvârșite în exercițiul funcției, în legătură cu promovarea și adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pentru creșterea capacității financiare a unităților administrativ-teritoriale

---

Nr.40/26.02.2026

Stimate domnule Președinte,

Subscrisul, **SINDICATUL ANGAJAȚILOR DIN APARATUL DE LUCRU AL GUVERNULUI**, persoană juridică de drept privat, fără scop patrimonial, așa cum rezultă din încheierea finală nr. 34/18.01.2023 pronunțată de Judecătoria Cornetu, cu sediul în **orș. Popești-Leordeni, Spl. Unirii nr. 9, bl. 9, sc. A, et. 6, ap. 41, județul Ilfov**, prin reprezentant legal, Președinte, domnul **Noni-Emil IORDACHE**, afiliat la **Federația Națională a Sindicatelor din Administrație**, formulăm prezenta sesizare și solicităm:

1. **sesizarea de urgență a Birourilor Permanente** ale celor două Camere, în vederea inițierii procedurii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 115/1999, republicată, privind responsabilitatea ministerială, cu modificările și completările ulterioare;
2. **efectuarea unei anchete parlamentare** (prin comisie permanentă competentă sau comisie specială), cu privire la legalitatea și regularitatea procedurii de promovare, avizare și adoptare a Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pentru creșterea capacității financiare a unităților administrativ-teritoriale, adoptată în ședința de Guvern din

24.II.2026 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146/25.II.2026;

3. **înscrierea cu prioritate pe ordinea de zi** a raportului comisiei și **supunerea la vot** a cererii de urmărire penală față de persoanele vizate, în condițiile art. 14 și art. 15 din Legea nr. 115/1999;
4. **solicitarea tuturor documentelor din circuitul de avizare** (forma inițială și finală, note de fundamentare, studii de impact, avize ministeriale, avize cu observații, minute, corespondență interinstituțională, stenograme/ înregistrări, evidența modificărilor de text, dovada îndeplinirii obligațiilor de transparență decizională).

I. Temeiul constituțional și legal al sesizării

Constituția României prevede că **Senatul și Camera Deputaților** au dreptul să ceară urmărirea penală a membrilor Guvernului pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției, iar competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În același sens, Legea nr. 115/1999 statuează expres că:

- faptele săvârșite de membrii Guvernului în exercițiul funcției intră sub incidența legii responsabilității ministeriale (art. 7);
- Camera Deputaților și Senatul au dreptul să ceară urmărirea penală a membrilor Guvernului (art. 12);
- dezbaterea are loc pe baza raportului unei comisii permanente ori speciale de anchetă (art. 13);
- cererea se adoptă prin vot secret, cu respectarea exigențelor constituționale (art. 15).

Prin urmare, prezenta sesizare este formulată tocmai pentru activarea acestui mecanism constituțional și legal.

II. Situația de fapt relevantă și elementele de suspiciune

1. O.U.G. pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pentru creșterea capacității financiare a unităților administrativ-teritoriale, adoptată în ședința de Guvern din 24.II.2026 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146/25.II.2026 este un act cu impact structural major, inclusiv asupra Codului administrativ și asupra raporturilor de serviciu

SINDICATULUI ANGAJAȚILOR DIN APARATUL DE LUCRU AL GUVERNULUI
Spl. Unirii nr. 9, bl. 9, sc. A, et. 6, ap. 41
Popești-Leordeni, 077160, ILFOV
C.I.F.: 47761849
0722.804.299, sindicatul.saalg@gmail.com

Din chiar textul ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pentru creșterea capacității financiare a unităților administrativ-teritoriale rezultă că:

- Guvernul a invocat o pretinsă urgență întemeiată pe „caracterul obiectiv, cuantificabil și imediat al riscurilor bugetare și administrative", calificând situația drept una „extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată";
- actul normativ modifică în mod extins **OUG nr. 57/2019 (Codul administrativ)** și introduce măsuri de impact asupra organizării administrative, funcției publice și cheltuielilor de personal.

Tot din textul ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pentru creșterea capacității financiare a unităților administrativ-teritoriale reiese că:

- se instituie mecanisme privind funcții publice sensibile și rotația/ mobilitatea acestora;
- se stabilesc termene și reguli noi privind ocuparea funcțiilor publice;
- se impun măsuri de reducere a cheltuielilor de personal (inclusiv ținte de 10%), măsuri privind permisele de conducere, notarea în cărțile funciare ș.a.m.d.

Aceste elemente sunt relevante penal și procedural deoarece arată că nu este vorba de o intervenție punctuală, ci de o **intervenție normativă masivă**, cu efecte directe asupra drepturilor/intereselor legitime ale personalului din administrație și asupra funcționării instituțiilor publice.

2. Există indicii serioase că urgența constituțională a fost doar afirmată, nu demonstrată

În materialele transmise Guvernului de SAALG (anexate),precum și de către membrii ai Guvernului, s-a arătat în mod tehnic că argumentele din preambul (deficit bugetar, PNRR, reorganizare, eficientizare) descriu obiective de politică publică structurale și previzibile, nu o situație extraordinară imprevizibilă, și că legătura directă/imediată dintre măsurile propuse și un risc iminent nu este demonstrată. Toate documentele înaintate Guvernului sau ministrului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației se arată explicit că **ordonanța de urgență apare ca instrument de evitare a dezbaterii parlamentare**.

Această critică este direct relevantă în raport cu art. 115 alin. (4) din Constituție, care permite ordonanțe de urgență **numai** în situații extraordinare a căror

reglementare nu poate fi amânată și obligă Guvernul să motiveze urgența în cuprinsul actului.

De asemenea, în măsura în care ordonanța afectează stabilitatea funcției publice, raporturile de serviciu, drepturi patrimoniale și garanții ale destinatarilor normei, este incidentă și interdicția constituțională de la art. 115 alin. (6), potrivit căreia ordonanțele de urgență nu pot afecta drepturi, libertăți și îndatoriri prevăzute de Constituție.

invocarea angajamentelor asumate prin PNRR nu poate fundamenta existența unei situații extraordinare. PNRR este un instrument de planificare și reformă pe termen mediu, negociat, asumat și cunoscut anterior adoptării proiectului de ordonanță. Obligațiile decurgând din acesta sunt previzibile, etapizate și susceptibile de implementare prin lege, cu respectarea procedurii parlamentare. **A accepta contrariul ar însemna a valida teza potrivit căreia orice angajament european ar suspenda, *de facto*, rolul Parlamentului, ceea ce este incompatibil cu arhitectura constituțională a statului**.

Mai mult, Guvernul nu explică în mod convingător care este legătura directă și imediată dintre reforma evaluării funcționarilor publici și stabilitatea macroeconomică sau prevenirea unui risc iminent. **Reforma evaluării lucrătorilor din administrație** este o intervenție normativă cu efecte graduale, care se produc în timp, pe parcursul mai multor cicluri de evaluare. Ea **nu poate genera efecte bugetare imediate și nici nu poate preveni o criză iminentă**. În lipsa acestei legături cauzale, urgența rămâne una afirmată, nu demonstrată, ceea ce contravine exigențelor constituționale.

Reformele structurale privind descentralizarea, evaluarea resurselor umane și reorganizarea administrației nu au caracter imprevizibil. Dimpotrivă, ele presupun analiză, consultare, stabilitate normativă și coerență legislativă. Adoptarea lor prin ordonanță de urgență indică nu existența unei situații extraordinare, ci opțiunea Guvernului de a evita dezbaterea parlamentară, cu toate garanțiile de transparență și deliberare pe care aceasta le implică.

În mod semnificativ, chiar în interiorul Guvernului este recunoscut faptul că **problemele reale ale administrației publice centrale nu decurg din absența unor mecanisme de evaluare sau din lipsa unor instrumente de control al performanței, ci din disfuncționalități structurale ale cadrului de salarizare și din tratamente diferențiate aplicate funcțiilor publice comparabile**. Astfel, prin Nota de informare privind retenția personalului din cadrul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, prezentată în ședința de Guvern din 19

februarie 2026, se constată explicit că diferențele de remunerare pentru funcții publice comparabile generează migrație predictibilă a personalului, pierderea competențelor, subdimensionarea structurilor și deteriorarea accelerată a capacității administrative. Această recunoaștere instituțională infirmă teza existenței unei situații extraordinare imprevizibile și demonstrează că dificultățile invocate sunt cunoscute, structurale și persistente, fiind rezultatul unor politici publice fragmentate și nu al unui eveniment excepțional care să justifice recurgerea la ordonanță de urgență.

Mai mult, **un viciu major al O.U.G. constă în confundarea sistematică a urgenței cu oportunitatea**. Argumentele din preambul descriu ceea ce Guvernul consideră a fi necesar, util sau oportun din perspectiva politicilor sale, însă nu demonstrează existența unei constrângeri constituționale care să facă imposibilă amânarea reglementării.

Curtea Constituțională a statuat în mod repetat că oportunitatea unei măsuri nu poate substitui urgența constituțională, iar **Guvernul nu se poate erija în legiuitor primar invocând propria agendă politică**. Acceptarea unei asemenea practici ar conduce la golirea de conținut a art. 115 alin. (4) și la transformarea ordonanței de urgență într-un instrument discreționar de guvernare.

În speță, nu există niciun element factual nou, apărut recent, care să impună adoptarea imediată a măsurilor propuse. Nu este identificată nicio criză administrativă iminentă, niciun blocaj instituțional, niciun risc major care să nu poată fi gestionat prin procedura legislativă ordinară. În aceste condiții, ordonanța de urgență apare ca un instrument de accelerare politică, nu ca un răspuns la o situație extraordinară.

3. Există indicii de nerespectare/fraudare a procedurii de transparență decizională

Legea nr. 52/2003, republicată, privind transparența decizională în administrația publică, cu modificările și completările ulterioare, impune, între altele:

- organizarea unei dezbateri publice la cererea unei asociații legal constituite [art. 7 alin. (9)];
- participarea obligatorie a inițiatorilor și a experților/specialiștilor implicați în elaborarea proiectului, notei de fundamentare și studiului de impact [art. 7 alin. (10) lit. c)];
- publicarea, în termen de 10 zile de la dezbatere, a minutei, recomandărilor, rapoartelor de avizare și versiunii finale [art. 7 alin. 10) lit. d)];

- excepția de urgență prevăzută de art. 7 alin. (13) este una strictă și trebuie justificată prin situație urgentă/circumstanțe excepționale.

Din succesiunea evenimentelor, rezultă afirmații concrete potrivit cărora:

- la dezbaterea publică organizată de MDLPA, luni, 23.II.2026, începând cu ora 08.30, la care a participat și reprezentantul legal al subscrisului, nu au participat specialiștii care au elaborat proiectul și studiul de impact;
- dezbaterea a fost una pur formală, fără dialog real și fără prezentarea studiului de impact.

Aceste aspecte, coroborate cu documentele și obiecțiile interne invocate chiar de colegii domnilor BOLOJAN și CSEKE (adrese ministeriale/avize cu observații), **conturează suspiciunea de eludare ori simulare a procedurii de transparență și de accelerare nelegală a traseului de adoptare**.

4. Impactul asupra funcției publice și al personalului este direct, ceea ce agravează relevanța juridică a viciilor de procedură

Din parcurgerea dispozițiilor sale, O.U.G. pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pentru creșterea capacității financiare a unităților administrativ-teritoriale:

- afectează stabilitatea funcției publice și securitatea raportului de serviciu;
- introduce criterii/structuri de evaluare susceptibile de arbitrar și corelate cu reducerea cheltuielilor de personal;
- creează riscul folosirii evaluării/reorganizării ca mecanism de restructurare mascată.

Stabilitatea funcției publice reprezintă o garanție constituțională implicită, derivată din art. 16 din Constituție și din principiile statului de drept. Funcția publică nu este un raport de muncă obișnuit, ci un raport de drept public, guvernat de reguli speciale, menite să asigure neutralitatea, continuitatea și profesionalismul administrației. Curtea Constituțională a statuat constant că stabilitatea funcționarului public nu este un privilegiu individual, ci o garanție instituțională în interesul general.

Reforma evaluării funcționarilor publici, corelată explicit cu reducerea cheltuielilor de personal, poate conduce indirect la încetarea raporturilor de serviciu. Dacă mecanismul normativ instituit permite afectarea substanțială a stabilității funcției publice, prin introducerea unor criterii vagi, subiective și

susceptibile de arbitrar, ne aflăm în prezența unei afectări a unui drept fundamental, ceea ce este inadmisibil prin ordonanță de urgență.

De asemenea, art. 1 alin. (5) din Constituție consacră principiul legalității și al securității juridice. **Normele care reglementează cariera funcționarului public trebuie să fie clare, previzibile și coerente.** Modificările structurale, operate printr-un act normativ provizoriu, adoptat în regim de urgență, fără dezbatere parlamentară, subminează încrederea legitimă a destinatarilor normei și contravin exigențelor statului de drept.

În paralel, textul O.U.G. instituie expres reducerea cheltuielilor de personal și măsuri de reorganizare, ceea ce confirmă legătura dintre reforma administrativă și constrângerea bugetară folosită ca justificare de urgență.

5. Lipsa „loialității constituționale” și colaborarea loială între autorități – indiciu de golire de conținut a avizării

În ceea ce privește colaborarea loială, Guvernul României a solicitat, într-adevăr, conform obligației legale și constituționale pe care o avea, avizarea proiectului de ordonanță de urgență de către Consiliul Economic și Social, de Consiliul Legislativ, și de către ministerele de resort. A și primit aceste avize, majoritatea la data de 24.02.2026, când a fost efectiv adoptată O.U.G. pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pentru creșterea capacității financiare a unităților administrativ-teritoriale.

Curtea Constituțională a reținut prin mai multe decizii că lipsa solicitării avizelor consultative ale Consiliului Economic și Social, ori ale Consiliului Legislativ, duce la neconstituționalitatea actelor adoptate. Tot **Curtea Constituțională a statuat că o solicitare doar formală a avizelor legale, ar putea compromite chiar rolul acestor structuri**. Astfel, Curtea a reținut că, *de facto*, **„colaborarea loială presupune, dincolo de respectul față de lege, respectul reciproc al autorităților/instituțiilor statului, ca expresie a unor valori constituționale asimilate, asumate și promovate, în scopul asigurării echilibrului între puterile statului. Loialitatea constituțională poate fi caracterizată, deci, ca fiind o valoare-principiu intrinsecă legii fundamentale, în vreme ce colaborarea loială între autoritățile/instituțiile statului are rol definitoriu în implementarea Constituției.**”. (DCCR nr. 611/2017).

Raportând situația concretă ocazionată de adoptarea în ședința de Guvern din 24.II.2026 a O.U.G. pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pentru creșterea capacității financiare a

unităților administrativ-teritoriale la aceste repere stabilite în jurisprudența Curții Constituționale, **constatăm că Guvernul României a înțeles să-și îndeplinească strict în mod formal obligația de a solicita un aviz instituțiilor abilitate, golind-o practic de conținut și efect juridic, fără a da curs observațiilor, propunerilor și amendamentelor acestora**. Apreciem că adoptarea actului normativ la care facem trimitere s-a făcut chiar fără a lectura măcar aceste zeci de pagini transmise cu câteva ore înainte de adoptarea sa.

Acest element este relevant, în logica prezentei sesizări, pe două planuri:

a) **Planul constituțional-procedural (control parlamentar asupra Guvernului):** Dacă avizele consultative și observațiile ministerelor/structurilor consultative au fost solicitate și primite în ultima clipă, iar forma finală a O.U.G. a fost adoptată fără o analiză efectivă a conținutului acestora, **se conturează un *pattern* de avizare formală, susceptibil să compromită rolul instituțiilor consultative și să afecteze echilibrul constituțional al procesului normativ**. Chiar în logica jurisprudenței invocate, această conduită ridică o problemă serioasă de colaborare loială și de loialitate constituțională.

b) **Planul penal (art. 8 din Legea nr. 115/1999): Caracterul pur formal al solicitării avizelor, coroborat cu adoptarea imediată a O.U.G. în aceeași zi în care au fost primite observații voluminoase și relevante, poate constitui un indiciu al folosirii unor mijloace frauduloase în sensul art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea 115/1999, prin care mecanismele de control/avizare au fost golite de conținut pentru a produce efecte juridice rapide și intruzive asupra drepturilor/intereselor legitime ale destinatarilor**. Nu afirmăm aprioric vinovăția, ci solicităm verificarea faptelor: datele de transmitere/primire a avizelor, timpul efectiv alocat analizei, evidența modificărilor operate după avize și modul de soluționare a observațiilor.

c) **Planul probator: Această teză justifică, cu atât mai mult, cererea de mai jos de a se obține toate versiunile succesive ale proiectului și ale notei de fundamentare, precum și tabelul de concordanță/centralizatorul de observații, pentru a demonstra dacă avizele/observațiile au fost: (i) integrate; (ii) respinse motivat; (iii) ignorate; sau (iv) utilizate selectiv într-o manieră care ar putea intra în sfera mijloacelor frauduloase**.

III. Încadrări juridice posibile care justifică declanșarea procedurii parlamentare

SINDICATULUI ANGAJAȚILOR DIN APARATUL DE LUCRU AL GUVERNULUI
Spl. Unirii nr. 9, bl. 9, sc. A, et. 6, ap. 41
Popești-Leordeni, 077160, ILFOV
C.I.F.: 47761849
0722.804.299, sindicatul.saalg@gmail.com

Precizăm că nu solicităm Parlamentului să stabilească vinovăția penală (atribut exclusiv al organelor judiciare), ci să constate existența unor indicii suficiente pentru a cere urmărirea penală, conform competenței sale constituționale.

A. Art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 115/1999 (împiedicarea, prin mijloace frauduloase, a exercitării cu bună-credință a drepturilor și libertăților)

Legea nr. 115/1999 incriminează, printre altele, fapta membrului Guvernului constând în împiedicarea, prin folosirea de mijloace frauduloase, a exercitării cu bună-credință a drepturilor și libertăților unui cetățean.

În speță, există un nucleu factual ce trebuie verificat parlamentar și penal:

- posibilă **simulare a dezbaterii publice** (dezbatare formală, fără inițiatori/specialiști, fără răspunsuri reale, fără studiu de impact prezentat), în condițiile în care Legea nr. 52/2003 cere o participare efectivă și obligatorie a anumitor persoane;
- posibilă **folosire a procedurii OUG pentru a evita deliberarea parlamentară** în lipsa unei urgențe constituționale reale;
- posibilă **restrângere/degradare a garanțiilor participative** ale organizațiilor și persoanelor interesate, precum și a protecției efective a raporturilor de serviciu.

Dacă aceste împrejurări se confirmă prin documentele oficiale și prin audierea persoanelor implicate, ele pot susține teza utilizării unor mijloace procedurale frauduloase pentru a neutraliza exercitarea cu bună-credință a drepturilor procedurale și a intereselor legitime ale persoanelor afectate.

În aceeași linie se înscrie și elementul de loialitate constituțională și colaborare loială expus în secțiunea II.5: atunci când avizele sunt solicitate doar pentru a bifa formal o obligație, iar conținutul lor este ignorat în mod sistematic, **se creează aparența de legalitate a procedurii, dar se golește procedura de funcția ei constituțională și legală, putând fi calificată, în fapt, ca mijloc de eludare a garanțiilor instituționale**.

B. Art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 115/1999 (prezentarea cu rea-credință de date inexacte Parlamentului)

Legea nr. 115/1999 incriminează și prezentarea, cu rea-credință, de date inexacte Parlamentului cu privire la activitatea Guvernului sau a unui minister, pentru a ascunde fapte de natură să aducă atingere intereselor statului.

Analizând textul O.U.G., rezultă următoarele:

a) **Indicatori macro/bugetari prezentați ca fapte**: „deficitul bugetar general consolidat este estimat să depășească pragul de 5% din produsul intern brut în anul 2026”, „… cheltuielilor de personal, care au ajuns la peste 13% din produsul intern brut”.

b) **Afirmații factuale despre pierderi/evaziune la nivel local**: În preambulul ordonanței, Guvernul afirmă, cu valoare de fapt și nu doar de opinie politică, „amploarea fenomenelor de evaziune fiscală și neconformare la nivel local, inclusiv în domeniul construcțiilor neautorizate, al tranzacțiilor imobiliare și al sancțiunilor contravenționale neîncasate, care generează pierderi bugetare de ordinul miliardelor de lei anual și compromit finanțarea serviciilor publice și a investițiilor locale”.

O asemenea afirmație are o semnificație juridică dublă. Pe de o parte, ea este invocată ca temei pentru urgență și pentru intervenția normativă cu impact general asupra administrației și cetățenilor. Pe de altă parte, prin conținutul său, ea presupune existența unor date operaționale concrete (audituri, rapoarte de control, analize de risc, evidențe de creanțe, statistici de executare, situații privind infracțiuni ori contravenții neîncasate), capabile să susțină cuantumul invocat („miliarde anual”) și să indice mecanismele, zonele și autorii tipologiilor de evaziune.

Într-un stat de drept, în care principiul legalității guvernează funcționarea executivului, **nu este compatibil cu rolul constituțional al Guvernului și al prim-ministrului ca garant al conducerii generale a administrației publice să invoce public, în preambulul unui act normativ cu aplicabilitate generală, existența unor fenomene de evaziune fiscală și de neconformare care ar produce pierderi de ordinul miliardelor, fără ca această invocare să fie însoțită de măsuri instituționale corespunzătoare naturii faptelor descrise.**

Dacă afirmațiile din preambul au caracter concret, adică se bazează pe situații determinate, ele ridică inevitabil problema obligației instituționale de reacție juridică adecvată: **acolo unde sunt indicii privind fapte penale ori fapte susceptibile de natură penală, autoritățile publice au obligația de a sesiza organele de urmărire penală. Această obligație nu este una facultativă sau de oportunitate, ci derivă din arhitectura statului de drept și din regimul legal al sesizării organelor judiciare de către autorități atunci când iau cunoștință, în exercitarea atribuțiilor, despre săvârșirea unor fapte penale**.

Din această perspectivă, invocarea, ca justificare a urgenței, a unui fenomen descris în termeni de pierderi „de ordinul miliardelor anual" impune clarificarea unor aspecte factuale elementare:

- dacă Guvernul și ministerele de resort dețin rapoarte, analize și date concrete care indică infracțiuni ori rețele de evaziune fiscală la nivel local, atunci trebuie verificat dacă au fost formulate sesizări către organele de urmărire penală,
- dacă există dosare constituite, dacă există controale și măsuri operative sau dacă, dimpotrivă, afirmația este una generică, folosită ca instrument retoric de justificare a urgenței fără suport factual adecvat.

În ambele ipoteze, se conturează un interes major de control parlamentar: fie pentru a verifica eventuale omisiuni instituționale grave în combaterea fenomenului descris, fie pentru a verifica dacă Guvernul a prezentat ca certitudine o teză nedovedită, cu rol de a induce o stare de alarmă publică și instituțională, în scopul promovării unei ordonanțe de urgență.

Mai mult, dacă Guvernul afirmă că există pierderi bugetare „de ordinul miliardelor anual" din evaziune și neconformare, dar răspunsul normativ ales este adoptarea unei ordonanțe de urgență cu efecte generale asupra populației și administrației, fără ca cetățenii să aibă acces la datele care susțin afirmația și fără o transparență reală a fundamentării (în special a calculelor, a rapoartelor și a evaluărilor de impact), **atunci se ridică problema unei asimetrii inacceptabile de informație între autoritatea care invocă riscul și destinatarii normei.**

Cetățenii sunt puși în situația de a suporta consecințele unei reglementări intruzive, în timp ce motivarea factuală este invocată, dar nu este făcută verificabilă public, iar mecanismele clasice de deliberare parlamentară și de control instituțional sunt ocolite prin procedura ordonanței de urgență. **Această logică poate intra în sfera suspiciunilor privind folosirea unor „mijloace frauduloase" în sensul art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 115/1999, în măsura în care procedura accelerată și justificarea retorică a urgenței sunt utilizate pentru a neutraliza exercitarea cu bună-credință a drepturilor procedurale și a intereselor legitime ale celor afectați.**

În același timp, din perspectiva art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 115/1999, afirmația privind pierderi „de ordinul miliardelor anual" este o afirmație factuală precisă și verificabilă, iar comisia parlamentară trebuie să solicite înscrisurile care au stat la baza ei: rapoarte de control, analize ale administrației fiscale, situații

ale creanțelor locale și ale gradului de colectare, evaluări ale impactului construcțiilor neautorizate asupra veniturilor locale, evidențe privind sancțiunile contravenționale neîncasate și, mai ales, documente care să permită stabilirea caracterului „cuantificabil” invocat în preambul.

În ipoteza în care aceste înscrisuri lipsesc ori sunt contrare afirmației din preambul, sau dacă avizele și observațiile ministerelor avizatoare indică o altă realitate factuală, se conturează o suspiciune de prezentare a unor date inexacte în scopul justificării unei urgențe constituționale inexistente și al adoptării accelerate a unui act normativ cu consecințe majore.

Nu în ultimul rând, subliniem caracterul problematic al mecanismului decizional sugerat de această motivare. Guvernul afirmă existența unor pierderi uriașe produse de conduite nelegale, cu efect de subminare a resurselor bugetare destinate serviciilor publice și investițiilor locale, deci cu atingere directă asupra bunăstării colective și asupra interesului public general. **Într-o asemenea situație, standardul de conduită așteptat de la prim-ministru și de la membrii Guvernului nu este adoptarea unei ordonanțe de urgență care redistribuie sarcini și introduce mecanisme administrative cu impact asupra tuturor, ci declanșarea imediată și transparentă a mecanismelor legale de combatere a fenomenelor descrise: control, executare, sesizare penală, cooperare instituțională și raportare publică verificabilă**. Dacă un asemenea demers lipsește, **comisia parlamentară trebuie să verifice dacă nu cumva afirmația din preambul a fost utilizată ca pretext pentru legiferare delegată, în timp ce reacția legală adecvată față de faptele descrise a fost omisă sau amânată**.

În consecință, solicităm expres ca, în cadrul anchetei parlamentare, să fie cerute și analizate toate documentele care fundamentează afirmația din preambul privind pierderile „de ordinul miliardelor anual”, precum și dovada sesizării organelor judiciare ori a măsurilor concrete întreprinse de Guvern și ministerele de resort pentru combaterea fenomenelor descrise. Această verificare este indispensabilă atât pentru aprecierea existenței „datei inexacte” în sensul art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 115/1999, cât și pentru aprecierea eventualei incidențe a art. 9 din aceeași lege, raportat la infracțiunile de drept comun, în măsura în care se va constata o conduită omisivă sau activă contrară obligațiilor legale, cu efecte de vătămare a interesului public și a drepturilor/intereselor legitime ale persoanelor afectate.

c) **Afirmații despre economii estimate, prezentate ca rezultate ale unor estimări**: „potrivit estimărilor, unele măsuri de reducere a cheltuielilor de personal și optimizare administrativă produc economii anuale semnificative

(inclusiv diminuarea numărului total de posturi, cu o economie anuală estimată), iar întârzierea aplicării acestora ar afecta direct efortul de consolidare fiscală și ar menține presiuni nejustificate asupra bugetului general consolidat", fără ca în textul publicat să apară cifra.

d) **Afirmații despre risc de pierdere a fondurilor UE**: „riscul pierderii definitive a acestor fonduri în lipsa unor măsuri imediate" (din nou afirmație factuală ce poate fi corelată cu corespondență CE/PNRR, termene etc.).

C. Art. 9 din Legea nr. 115/1999 raportat la art. 297 Cod penal (abuz în serviciu, în exercitarea funcției de membru al Guvernului)

Art. 9 din Legea nr. 115/1999 prevede că, pentru infracțiuni săvârșite în exercițiul funcției și neprevăzute la art. 8, se aplică legea penală comună.

Art. 297 alin. (1) Cod penal definește abuzul în serviciu ca neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a unui act, cu încălcarea unei dispoziții dintr-o lege/ordonanță/ordonanță de urgență (ori alt act cu putere de lege), cauzând pagubă sau vătămarea drepturilor/intereselor legitime.

În cauză, există indicii care pot fundamenta o astfel de analiză:

- **încălcarea obligațiilor din Legea nr. 52/2003** (organizarea și substanța dezbaterii publice, participarea obligatorie a inițiatorilor/specialiștilor, publicarea documentelor aferente);
- **eventuala eludare a exigențelor art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție**, în sensul folosirii nelegitime a mecanismului O.U.G.;
- **producerea unei vătămări a drepturilor/intereselor legitime ale persoanelor și organizațiilor afectate** (dreptul la participare efectivă la procedura decizională, predictibilitatea normei, protecția împotriva arbitrariului administrativ, dreptul la muncă și la stabilitatea raporturilor de muncă/serviciu, viața profesională și viața privată a funcționarilor supuși mobilității forțate, drepturi sociale ale unor categorii vulnerabile, persoane cu handicap, familii vulnerabile, beneficiari ai venitului minim de incluziune, egalitatea în drepturi în materia salarizării și protecția copiilor și a persoanelor cu dizabilități).

IV. Necesitatea unei anchete parlamentare efective

Având în vedere cele de mai sus, se impune declanșarea procedurii parlamentare de cerere a urmăririi penale, în temeiul art. 109 alin. (2) din Constituția României și al art. 12–15 din Legea nr. 115/1999, republicată, privind responsabilitatea

ministerială, cu modificările și completările ulterioare, față de domnul Ilie-Gavril BOLOJAN, prim-ministru, și domnul CSEKE Attila-Zoltán, ministrul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, pentru fapte săvârșite în exercițiul funcției, în legătură cu promovarea și adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru adoptarea unor măsuri pentru creșterea capacității financiare a unităților administrativ-teritoriale.

În raport cu gravitatea suspiciunilor, simpla înregistrare a petiției nu este suficientă. Art. 13 din Legea nr. 115/1999 impune o dezbatere bazată pe raportul unei comisii care efectuează o anchetă privind activitatea Guvernului ori a ministerului.

Solicităm, în concret, ca ancheta parlamentară să vizeze cel puțin:

1. **circuitul integral al proiectului** (toate versiunile, cu data și autorul fiecărei intervenții);
2. **notele de fundamentare și studiile de impact efectiv existente la momentul avizării și adoptării**;
3. **toate avizele ministeriale și interministeriale, inclusiv cele cu observații/obiecții, plus dovada modului în care observațiile au fost soluționate**;
4. **documentele de transparență decizională cerute de Legea nr. 52/2003** (anunțuri, înscrieri, minută, recomandări, rapoarte de avizare, versiunea finală publicată, dovada respectării termenelor);
5. **audierea inițiatorilor, experților și specialiștilor menționați de Legea nr. 52/2003**, precum și a reprezentanților organizațiilor participante la dezbatere;
6. **audierea miniștrilor avizatori și a persoanelor care au formulat observații în circuitul de avizare**;
7. **clarificarea rolului decizional al prim-ministrului și al ministrului Dezvoltării în menținerea, modificarea și promovarea formei finale a ordonanței**.

V. Cereri

Având în vedere cele de mai sus, vă solicităm:

1) Procedural

- să dispuneți înregistrarea și trimiterea de urgență a prezentei sesizări către comisia competentă, precum și inițierea procedurii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 115/1999, inclusiv constituirea/mandatarea comisiei competente pentru anchetă;

SINDICATULUI ANGAJAȚILOR DIN APARATUL DE LUCRU AL GUVERNULUI
Spl. Unirii nr. 9, bl. 9, sc. A, et. 6, ap. 41
Popești-Leordeni, 077160, ILFOV
C.I.F.: 47761849
0722.804.299, sindicatul.saalg@gmail.com

- să asigurați înscrierea cu prioritate pe ordinea de zi a raportului, conform legii.

2) Probator

- să solicitați Guvernului, Secretariatului General al Guvernului și ministerelor implicate depunerea integrală a documentelor menționate la secțiunea IV;
- să solicitați MDLPA documentele și evidențele privind transparența decizională, în condițiile Legii nr. 52/2003;
- suplimentar, în lumina secțiunii II.5, să solicitați expres:
  (i) data și ora transmiterii/primirii fiecărui aviz;
  (ii) dovada soluționării observațiilor (centralizator, tabel de concordanță, note interne);
  (iii) evidența modificărilor (*track-changes*/istoric) între forma avizată și forma adoptată;
  (iv) orice notă internă privind decizia de a menține/ignora observațiile.

3) Pe fond, ca, în urma anchetei și a dezbaterii parlamentare, dacă se constată existența indiciilor temeinice, **să fie adoptată cererea de urmărire penală față de domnul Ilie-Gavril BOLOJAN, prim-ministru, și domnul CSEKE Attila-Zoltán, ministrul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației**, în condițiile art. 109 alin. (2) din Constituție și ale art. 12–15 din Legea nr. 115/1999.

Prezenta sesizare este formulată cu respectarea prezumției de nevinovăție, fără a substitui organele de urmărire penală sau instanțele și exclusiv în scopul activării mecanismului constituțional de control și răspundere ministerială, în raport cu indicii grave de nelegalitate în promovarea și adoptarea unui act normativ cu impact major asupra administrației publice și asupra drepturilor/intereselor legitime ale personalului și cetățenilor.

Anexăm: Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146/25.II.2026, adresa SAALG către prim-ministru, adresele ministeriale invocate, Avizul Consiliului Economic și Social și avizul Consiliului Legislativ.

Cu deosebită considerație,

Dr. **Noni-Emil IORDACHE,**

Președinte
NONI-EMIL IORDACHE
Digitally signed by NONI-EMIL IORDACHE
Date: 2026.02.26 13:37:52 +02'00'

Sindicatul Angajaților din Aparatul de Lucru al Guvernului